

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1135

15.12.2024 (135)

Виховання злого генія

Герхард Лаук

Частина 1

Вступ

Якось " *Рідерз Дайджест*" назвав мене *злим генієм!*

Коли я вперше прочитав цю статтю, я ревів від сміху. Я знайшов це смішним. Але що мене дійсно розсмішило, так це ось що: Автор здався абсолютно серйозним!

Як не дивно, інший журнал, *Der Spiegel*, процитував мєра мого міста, який сказав, що я був зразковим *громадянином!*

Що було правдою: злий геній чи зразковий громадянин?

Відповідь на це питання залежить від того, кого ви запитаете. Як і у всіх, у мене є друзі і вороги. На відміну від більшості людей, *мої вороги іноді намагаються мене вбити!*

Одного разу замах на мене ледь не увінчався успіхом... Іншим разом, коли я давав свідчення на суді у справі про тероризм, поліція посилила охорону через побоювання щодо можливого замаху.

Я був директором приватної організації, що базувалася у Сполучених Штатах. Ми надавали значну підтримку ненасильницьким підпільним дисидентам у Європі як під час, так і після холодної війни.

Важливість моєї роботи знайшла визнання в багатьох урядових документах, включаючи листи, підписані європейськими колегами трьом

членам кабінету президента США, Овальному кабінету та директорам ФБР і ЦРУ.

Моя діяльність отримала широке висвітлення в ЗМІ.

Сюди входять телевізійні інтерв'ю на *CBS Sixty Minutes*, *ABC-Frontline*, *O Globo* (Бразилія), *KRO* (Нідерланди), угорському державному телебаченні та *Spiegel TV* (Німеччина). Багато інших програм висвітлювали мою роботу без інтерв'ю.

Я знявся у документальному фільмі шведського телебачення "*Wahrheit macht frei!*" (*Право робить вільними!*). Цей фільм транслювався в десятках країн.

У друкованих ЗМІ з'явилося розлоге інтерв'ю в британському виданні "*Reader's Digest*" (під назвою "*Злий геній німецьких неонацистів*") та статті на перших шпальтах "*Los Angeles Times*," "*Hamburger Morgenpost*," "*Omaha World-Herald*" і "*The Lincoln Journal-Star*."

Додаткові статті про мою діяльність з'явилися в наступних газетах: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (Великобританія), *Spectrum* (Великобританія), *The News Herald*, *Independent* (Великобританія), *Morgenposten Fyens Stiftstidende* (Данія), *Frankfurter Allgemeiner Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* і *Offenbach Post*.

Моє ім'я згадується в сімнадцяти книгах півдюжиною мов. Деякі з них присвячують моїй роботі цілий розділ або більше.

Моя бізнес-кар'єра почалася пізніше.

Коли я отримав найвищий бал за всю історію компанії, генеральний директор-самоучка-мільйонер був настільки вражений, що одразу ж найняв мене на роботу. Він навчав мене особисто. Я став його віце-президентом з маркетингу. Це навчання та досвід є основою моїх бізнес-знань.

Я також був підприємцем. Серед моїх численних підприємств були: видання сотень книг кількома мовами, імпорт/експорт, веб-сайт електронної комерції (№1 у списку Google) та веб-хостинг. Один з трьох найбільших національних інтернет-серверів якось повідомив, що я входжу до десятки найбільших реселерів веб-сайтів.

Ці мемуари описують мою кар'єру як політичного активіста та бізнесмена.

Кожна кар'єра вчила мене чомусь новому. Ці знання я взяв із собою в наступну кар'єру. Цей досвід у різних сферах був джерелом як освіти, так і розваг. Я вчився, але також і сміявся.

Крім того, у мене є громадянський обов'язок. Коли я вчився в початковій школі, ми ще присягали на вірність прапору Сполучених Штатів Америки та

республіці, яку він представляє. Щодня.

Сьогодні так звана "війна з тероризмом" використовується як привід для підризу Конституції США. Мій власний досвід до 11 вересня свідчить про небезпечні прецеденти вже тоді.

Ми повинні працювати разом, щоб протистояти цій спільній загрозі. Незалежно від будь-яких політичних розбіжностей. Це одна з причин, чому я не писав цю книгу як ідеологічну діатрибу.

Герхард Лаук

30 січня 2014 року

Розділ перший

Моя юність

Одразу видно, що ти син інженера!

Друг під час огляду стайні
Я побудував для нього з підручних засобів

Концепція чи будівництво?

Була романтична місячна ніч. Ми віддали нашу спальню твоїм дідусяві та бабусі, які приїхали до нас у гості. Там лежали контрацептиви, і ми не хотіли їх турбувати. Ми не хотіли більше дітей. Але вирішили, що "вдин раз" не зашкодить. Як же ми помилялися!

Моя мати.

Ти не народився! Тебе створили в лабораторії. Я взяв тіло монстра, ноги норвезького лижника, на яких все ще було небо, і голову нацистського військового злочинця, і жив їх разом.

Батьку мій.

Я не знаю, яка версія правдива. Я був надто малий, щоб пам'ятати.

Моє дитинство

Мої найперші спогади пов'язані з моїм першим будинком.

Цей заміський маєток включав двоповерховий кам'яний будинок з французькими вікнами. Він був побудований на замовлення інженером для власної родини. На ділянці росли сотні сосен, яблуневий сад, сімдесятифутовий флагшток і бетонний ставок на десять тисяч галонів. Ставок знаходився посеред подвір'я, оточеного деревами, кущами та квітами. (Попередній власник тримав у цьому ставку п'ятифутового алігатора. Ми задоволювалися тисячею золотих рибок).

Перше велике досягнення, яке я пам'ятаю, - це вилізти з дитячого ліжечка, піти у ванну і скористатися туалетом. Самостійно! Я був дуже вражений собою.

Я не почав говорити, поки мені не виповнилося чотири роки. Мені не потрібно було говорити. Все, що мені потрібно було зробити, це вказати, і мої старші брати і сестри приносили все, що я хотіла.

Моя мама хвилювалася з цього приводу. Вона запитала лікаря. Він відповів: *Не хвилюйтеся! Як тільки він заговорить, ви його вже не заткнете!* - Він мав рацію!

До сьогодні мені іноді доводиться пояснювати людям, що я насправді досить мовчазний. Мені доводиться змушувати себе говорити, щоб подолати вроджену сором'язливість. Звідси моя *позірна* балакучість... Це пояснення майже завжди викликає посмішку. Я цього не розумію. Це ж серйозна проблема!

Мої батьки розповідали, що коли я нарешті почав говорити, то говорив повними реченнями. Два з моїх перших внесків у скарбницю людського ораторського мистецтва включають в себе:

Я відрубав тобі голову і поставлю синець під оком!

Тут очевидні подвійні впливи Старого і Нового Світу.

І

Ненавиджу тебе!

Батько не схвалював таких різких висловлювань і відлупцював мене. Я мудро перефразовав свою відповідь: *Ти мені не подобаєшся!*

Мої казки на ніч

У часи Великої депресії мої батьки не мали грошей. Коли мені було

дванадцять, мені сказали, що я маю перестати пити молоко. Натомість я мав пити каву. Молоко було надто дорогим. Ми повинні були зберегти його для моїх молодших братів.

Але в дитинстві мені було дуже весело. Я багато полював і рибалив. Моє утримання виплачувалося боєприпасами. Не минало й дня, щоб підстрелена мною дичина або спіймана риба не опинилися на столі, принаймні, як гарнір, якщо не основна страва.

Батьку мій.

Мої казки на ніч складалися здебільшого з розповідей батька про його дитячі пригоди. Ці історії робили набагато більше, ніж просто розважали маленького хлопчика. Вони прищеплювали відчуття родини.

У його розповідях часто згадувалися й інші родичі, з деякими з яких я ніколи не зустрічався особисто. Моя велика родина включала родичів і предків, як живих, так і померлих. Це стосувалося обох сторін моєї найближчої родини, яка була дуже згуртованою і поділяла одну етнічну приналежність.

Ось деякі з них.

У мене було два вітрильники. Один з них мав велике вітрило. Він був дуже швидким. Але якщо я намагався його розвернути, він перекидався і скидав мене у воду. Тож я перепливав озеро, вистрибував, розвертав його і плив назад... Інший вітрильник міг розвертатися на десятицентовій монеті. Коли я грав у "догонялки" з швидкими човнами, вони ніколи не могли мене зловити. Я розвертався в останню секунду і тікав.

* * * * *

Одного разу я побачив у болоті змію. Я побачив, що вона отруйна, і вбив її. Пізніше мені було погано. Вона нікому не загрожувала в тому болоті. Вона теж мала право на життя.

* * * * *

Одного разу я був на полюванні з другом і новеньким. Новенький насміхався наді мною: Закладаюся, що ти не влучиш у ту банку з-під помідорів. Я вистрілив. Бляшанка не зрушила з місця. Ха! Ти промахнувся, - насміхався він. Тобі краще придивитися до тієї бляшанки, - порадив мій друг. Він так і

зробив. Я влучив у бляшанку так точно, що вона не зрушила з місця, коли в неї влучила куля.

** * * * **

Одна ворона була розумною. Вона завжди трималася за межами досяжності мого 22-го калібру. Одного разу я взяв 25-й калібр і влучив у неї. До речі, ворони вміють рахувати до трьох. Якщо двоє мисливців заходять за схованку, а двоє виходять, ворона знає, що там залишився ще один. Але якщо заходять четверо, а виходять троє, ворона плутається.

** * * * **

Твій дідусь був експертом із зав'язування вузлів. Під час депресії йому платили 10 доларів на годину за те, що він зав'язував складні вузли на сценічному подіумі в повній темряві.

Мій батько також знав багато вузлів. Я досі пам'ятаю, як зав'язати вузол "вісімка", яким прив'язували каное до даху нашого автомобіля... Більше того, я навіть можу зав'язати власні шнурки на черевиках! Скажу вам, що коли я був маленьким, навчитися цьому було нелегко. Щось на кшталт того, як кролик перестрибує через колоду і падає в нору.

** * * * **

Коли я був дитиною, квиток у кінотеатр коштував п'ять копійок. Пам'ятаю, як ми з іншим хлопцем пішли на "Привид опери." Коли на екрані з'явилося чудовисько, всі в кінотеатрі завмерли від жаху. Крім мене. Мені не було страшно. Монстр нагадав мені мого двоюрідного дядька Джорджа.

Він був ковалем і страшенно потворним, але він був хорошим хлопцем. Його руки були настільки мозолястими, що він міг взяти розпечений метал, який міг би обпекти твої або мої руки, і не обпектися.

Він напивався щоп'ятниці ввечері. Однієї п'ятничної ночі він, як завжди, напився і зійшов з тротуару перед машиною. Він загинув миттєво. Але це була гарна смерть.

Звичайно, я беру приклад з іншої сторони сім'ї, коли справа доходить до зовнішності... Мій батько, він же "FW", не завжди був дипломатичним, коли справа доходила до опису власної зовнішності. Коли він побачив свою першу

новонароджену дитину, то сказав, що вона схожа на "обдерту білку". Маму це не розвеселило.

* * * * *

Твоя двоюрідна тітка Ліза була старою дівою. Вона носила з собою дерінджер на випадок, якщо хтось захоче з нею завести стосунки. Але вона була такою потворною, що він їй не був потрібен. Так чи інакше, вона була проникливим інвестором. Хоча вона працювала лише секретаркою, їй вдалося накопичити статок у багато тисяч доларів за своє життя.

Я пам'ятаю цей деррінгер, а також шестиствольну "перечницю" та іншу зброю. Один револьвер середини 19th століття французького виробництва навіть не мав ударника. Бойок був вбудований у кулі! У нас залишилося лише кілька таких набоїв. Пізніше ми дізналися, що кулі коштували навіть більше, ніж револьвер... Пізніше я дізнався, що її гроші дозволили моєму батькові та його братам закінчити коледж. Цей спадок протримав дідуся півстоліття! Останню частину він витратив лише за рік до власної смерті.

* * * * *

Мій тато, твій дідусь, попросив фермера викопати землю посеред болота. Потім він побудував на ній хату. Ми завжди проводили там ціле літо. Головною перевагою, окрім полювання та риболовлі, було те, що у 1920-х роках він міг влаштовувати там гучні вечірки, не турбуючи сусідів. Іноді дорослі будили нас, дітей, а не навпаки!

Коли ми вранці спускалися вниз, то бачили на стінах малюнки вугіллям, які ще не змили.

На ці вечірки приходили відомі зірки водевілів та раннього кіно. Одного разу сувора стара леді, яка була подругою бабусі, подивилася на актора, відомого за ролями крутих хлопців у кіно, і кинула йому виклик: "Як на мене, ви не виглядаєте таким вже й крутим! Б'юся об заклад, я можу змусити тебе сказати дядько." Потім вона притиснула його до підлоги. Вона не відпускала його, поки він не сказав дядько."

Це було набагато більше, ніж "котедж"! Через багато років вся колишня болотиста місцевість перетворилася на закрите містечко з обмеженим доступом!

Я пам'ятаю деякі імена, але не хочу їх називати, щоб не поставити когось у

незручне становище... Крім того, у мене є як відомі, так і сумнозвісні родичі. Якось генеральний директор поклав переді мною на стіл газету. Я кинув на неї швидкий погляд. Прізвище, *дуже* схоже на моє, було підкреслене червоним чорнилом. Я недбало пробурмотів: "*Хто знає, може, це один з моїх божевільних родичів!*" і повернувся до своїх справ. Ця тема більше ніколи не піднімалася.

* * * * *

Три покоління нашої родини були розстріляні в трьох різних війнах на одному і тому ж невеликому клаптику землі.

Це були франко-німецька війна 1870/1871 років, Перша світова війна та Друга світова війна. Ділянка землі була Ельзас-Лотарингія. У молодості я жартував, що якщо мені колись доведеться воювати, то краще воювати деінде... З боку моєї матері є дещо схожа історія про двох родичів, які нібито вбили один одного в бою, не знаючи, що вони були далекими родичами.

Звичайно, будь-яку історію, що передається з покоління в покоління з вуст в уста, треба сприймати з певною часткою скептицизму. Але деякі з них мені вдалося перевірити.

Так чи інакше, вони все ще залишаються важливою частиною нашої культурної спадщини. Наприклад, великодній кролик - це мила історія, навіть якщо вона явно вигадана. На відміну від, скажімо, Діда Мороза, якого ми всі бачили на власні очі багато разів.

* * * * *

Твій дядько бачив багато бойових дій у Другій світовій війні. Він був старшим навідником бапти в бомбардувальнику В-52. Коли він повернувся додому після війни, дідусь помітив дірку на своїй куртці з овечої шкіри. Він прогриз її синові! За що йому дірка в такій гарній куртці! Армія була настільки добра, що дала йому її. Ця тирада тривала деякий час. Нарешті твій дядько каже: Боже, тату, вибач. Але я нічого не міг вдіяти. Там мене і підстрілили!

Йому пропонували Пурпурне серце, але він відмовився. Він сказав, що інші хлопці були поранені набагато сильніше і заслуговують на нього більше, ніж він.

ФВ все ще носив цю куртку, коли ми ходили на полювання, коли я був ще

підлітком. Пізніше він "переріс" її і відрізав рукава!

NSDAP/АО є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

**Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами**

